

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΑ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 20 ΜΑΪΟΥ 1933

ΑΡΙΘ. 20

Η ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ ἀνυπόμονος προσδοκία παντός ὅ,τι φέρεται τὸν χαρακτήρα τοῦ νέου καὶ ἡ ἀσυλλόγιστος ὀρμή πρὸς τὰ καινοφανῆ καὶ πάντοτε μὲν ἐξώθει τοὺς λεγομένους «προοδευτικούς» εἰς κατάκρισιν τῆς συντηρητικότητος τῆς Ἐκκλησίας, σήμερον δὲ περισσότερον ξενίζει αὐτοὺς ἢ ἐφεκτικὴ τῆς στάσεως ἀπέναντι τῆς ἰλιγγιώδους σπουδῆς, ἢ ὁποία διακρίνει τὴν σύγχρονον ἐποχὴν ὡς κατ' ἐξοχὴν ἐποχὴν τῆς ταχύτητος. Εἰς τὴν φρενίτιδα τῆς ἀμίλλης τῶν συγχρόνων ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ λεγομένου «ρεκόρ» τῆς ταχύτητος ἢ ἔννοια τῆς ἐφεκτικότητος, τῆς «ἐποχῆς», ἐμφανίζεται ὡς ἄρνησις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου, ἐφ' ὅσον δ' ἡ Ἐκκλησία οὐ μόνον δὲν παρουσιάζεται ὡς πρωτόβουλος εἰς τὸν πρὸς τὰ πρόσω ἀγῶνα, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ὡς πρόθυμος τοῦλάχιστον οὐραγός, θεωρεῖται ἀντιδραστικὴ καὶ καθυστερημένη εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ πολιτισμοῦ, ἴσως δὲ καὶ αὐτόχρομα ὀπισθοδρομικὴ. Ἡ τοιαύτη περὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπόληψις κατελογίσθη μάλιστα ὑπὸ τινων ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς ἐν τῶν αἰτίων τῆς ἐπ' ἐσχάτων παρατηρηθείσης δυσμενοῦς πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν στάσεως τοῦ ἀγγλικοῦ σοσιαλισμοῦ, ὀφειλομένης, ὡς δισχυρίσθησαν, ἀκριβῶς εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν πεποίθησιν ὅτι δυσμενῶς ἔχει πρὸς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄλλ' ἢ πᾶσα παρεξήγησις ὡς πρὸς τὴν στάσιν τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι τῆς κοινῶς νοουμένης προόδου ἔγκειται τὸ μὲν εἰς τὴν περὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἀντίληψιν, τὸ δὲ εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς προόδου. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶνε πολιτικόν τι ἢ οἰονδήποτε παρεμφερές διάγγελμα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα, ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐφαρμοστόν, οὐδὲ πᾶσα κίνησις πρὸς τὸ μέλλον ἢ ὁ ἐνστερνισμὸς οἰουδήποτε καινοφανοῦς

δύναται νὰ ἐνέχη τὴν ἔννοιαν τῆς προόδου. Ὁ Χριστιανισμὸς εἶνε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βαθμηδὸν πραγματοποιμένη καὶ εὐρυνομένη, ὡς ἡ βαθμηδὸν ζυμοῦσα τὸ ὄλον τῆς ἀνθρωπότητος φύραμα ζύμη. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπιτελεῖ ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν ποικίλων τῆς ποιμαντορικῶν δράσεων, αὐτὸ δ' εἶνε τὸ ἀποτελοῦν τὸν ἀληθῆ καὶ γνήσιον πολιτισμὸν, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ ἐννοίᾳ τούτου περιλαμβάνεται πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας καὶ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς τελειότητος. Ἐν τῇ πρὸς ταύτην δὲ τὴν τελειότητα κινήσει ἔγκειται ἡ ἀληθινὴ πρόοδος. Διὰ τὰς φιλοσοφικὰς ἀντιλήψεις τῆς ἀρχαιότητος ἢ ἔννοια τοῦ παρελθόντος καὶ ἡ τῆς τελειότητος ἦσαν τόσον πρὸς ἀλλήλας συνδεδεμέναι, ὅσον διὰ τοὺς συγχρόνους εἶνε ἀδιάσπαστοι αἱ ἔννοιαι τῆς τελειότητος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ἐὰν τοὺς σημερινοὺς ἀνθρώπους γοητεύῃ ἢ λέξῃς «ἐμπρός!», διὰ τοὺς ἀρχαίους τὸ «ὀπίσω!» ἐνείχε βαθεῖαν δεοντολογικὴν σημασίαν. Ἄλλ' οὐδετέρα τῶν ἀντιλήψεων δύναται νὰ γίνῃ ἀσπαστὴ ἐφ' ὅσον συνδυάζεται ἡ ἔννοια τῆς τελειότητος πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ χρόνου, εἴτε ὡς παρελθόντος, εἴτε ὡς μέλλοντος. Ἡ ἀξία δὲν ἔγκειται ἐν τῷ χρόνῳ· ἡ δεοντολογικὴ φορὰ κινεῖται πρὸς τὴν ἀξίαν ὅπουδήποτε εὐρισκομένην, εἴτε ἐν τῷ παρελθόντι, εἴτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ἡ ἀξία ἔγκειται ἐν τῷ ἰδεῶδει, τὸ δ' ἰδεῶδες τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶνε ἐνσαρκωμένον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰδρυτοῦ του, πρόοδος δ' ἄρα εἶνε πᾶσα προσπάθεια τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Χριστοῦ, εἶνε ἢ βαθμιαία κίνησις τῶν ἀτόμων καὶ τῶν κοινωνιῶν πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀρετὴν.

Ἐὰν αὐτὸν τὸν πολιτισμὸν ἐπιδιώκῃ ἡ ἀνθρωπότης, εἰς ὑπὸ τὸν πολιτισμὸν οἱ σύγχρονοι ἔννοοῦν αὐτὰς τὰς ἀξίας, καὶ εἰς ὑπὸ τὴν πρόοδον οἱ σύγχρονοι ἐρασταὶ τῆς ταχύτητος νοοῦν τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ἐνωριτέραν κα-

τόρθωσιν τῆς τελειότητος, ἡ Ἐκκλησία εἶνε καὶ πρωτόβουλος καὶ πρωτοπόρος καὶ παρακαλευστὴς πάσης ἀνυπομονησίας καὶ πάσης σπουδῆς. Ἀπὸ τῆς ἐπόψεως ταύτης οὐδεὶς δύναται νὰ τὴν μεμφθῆ ὡς στενοῦσαν τὰ ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὐδεὶς κύκλος δράσεως, οὐδὲν τάλαντον, οὐδεμία ἰκανότης καὶ δεξιότης, οὐδεμία μεγαλοφυΐα, οὐδεμία ἐφευρέσεις ἢ ἀνακάλυψις, οὐδὲν καθ' ὅλου ἐπίτευγμα τῆς ἀνθρωπίνης δυναμικότητος δύναται νὰ ἦνε ἄχρηστον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὸν ὕψιστον σκοπὸν τῆς τελειότητος καὶ τῆς σωτηρίας· τὰ πάντα εἶνε ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἠύλογημένα ἐφ' ὅσον εἶνε ὑπηρετικὰ τῶν θείων αὐτοῦ βουλῶν.

Ἄλλὰ τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι ὁ λόγος τῶν σπυδόντων συγχρόνων δὲν εἶνε περὶ τούτου τοῦ πολιτισμοῦ καὶ περὶ ταύτης τῆς προόδου. Τὰ ἀγάλματα τῶν ἰδανικῶν τὰ ὁποῖα ἔχουν ἔστημένα εἰς τὸ τέρας τῶν ἐπιδιώξεων των οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν πρὸς τὰς ἀξίας, ἐκλαμβάνεται δὲ ὡς ἀλήθεια πᾶν ὅ,τι εἰσβάλλει εἰς τὸ παρὸν μὲ τὸν θόρυβον καὶ τὸν ἀλαλαγμὸν τοῦ νέου, καὶ τοποθετεῖται ἢ λύτρωσις των εἰς ἀπατηλὰ καὶ ἐφήμερα πράγματα. Πολλοὶ μάλιστα ὡς ἰδανικὸν ἔχουν αὐτὴν ταύτην τὴν πρόοδον, ζῶσιν ἀπλῶς διὰ τὴν πρόοδον, εὐχαριστοῦνται καὶ ἰκανοποιοῦνται ἀναμασσῶντες ἀπλῶς μίαν ἰδέαν, τὸ πραγματικὸν νόημα τῆς ὁποίας εἶνε ἀόριστον δι' αὐτοὺς καὶ ἀδιάφορον.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης ἐκδοχῆς τῆς προόδου, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ κατὰ σωτήριοιον διὰ τὴν ἀνθρωπότητα σκοπιμότητα, ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία διαπνέεται ὑπὸ πνεύματος συντηρητικοῦ. Ἡ συντηρητικότης αὕτη δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὴν στασιμότητα, πολλῶ δὲ μᾶλλον πρὸς τὴν ὀπισθοδρομίαν. Ἡ συντηρητικότης αὕτη εἶνε μόνον διάθεσις «ἐποχῆς»: ἡ Ἐκκλησία ἐπέχει νὰ εἴπῃ τὸν λόγον τῆς περὶ παντὸς νέου, περὶ παντὸς ὅ,τι ἐμφανίζεται ὡς στοιχεῖον τῆς προόδου, μέχρις οὗ τοῦτο παρουσιάσῃ τὰς περιγαμνὰς τῆς ἀναντιρρήτου ἀληθείας του, τῆς θετικότητος καὶ τῆς ὠφελιμότητός του εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ τὸν ἠθικὸν ἄνθρωπον. Ἡ ἐφεκτικὴ αὕτη στάσις τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ χαλινόν, ἀνασταλτικὸν τῆς ἀπρονοήτου ὁρμῆς, κατευναστικὸν τῶν ἀπερισκέπτων ἐνθουσιασμῶν, μεθ' ὧν

χαιρετίζεται συνήθως ὑπὸ τῶν ἀνυπομόνων πᾶσα καινοφανὴς ὑπόθεσις ἢ θεωρία διαβομένη ὡς καταπληκτικὴ ἀνακάλυψις. Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὰ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς δαρβινείου θεωρίας ἐνθουσιώδη ἀνὰ σύμπαντα τὸν κόσμον σαλπίσματα, ἢ τοὺς παγκοσμίους διθυράμβους εἰς τὴν δῆθεν ἀνακάλυψιν τοῦ διαβόητου ἐκείνου τῆς Ἰάβας «πιθηκανθρώπου»; Ἀπέναντι τῆς ἐπιπολαίας ταύτης ἀνυπομονησίας τῶν λάτρων τῆς σπουδῆς ἡ Ἐκκλησία διὰ τῆς συντηρητικότητός της διδάσκει τὴν διστακτικότητα, τὴν ἐν ὑπομονῇ προσδοκίαν, τὴν ἐπισταμένην τῶν καινοφανῶν θεωρησιν, καὶ εἶνε λίαν εὐεργετικὴ ἢ τοιαύτη διὰ θεσις ὡς προφυλάττουσα ἀπὸ πλανῶν καὶ ὀλισθημάτων καὶ λαθῶν ἀνεπανορθῶτων πολλάκις καὶ ἀσφαλίζουσα κέρδη ἐπιστημονικὰ θετικά, γνήσια καὶ σταθερά. Τότε μόνον ἀσφαλίξεται ἡ ἀληθὴς πρόοδος ὅταν ὁ χαρακτήρ τῆς θετικότητος ἐν τῇ τηρήσει τοῦ οὐσιώδους καὶ ὁ χαρακτήρ τῆς βαθμιαίας μεταδόσεως ἐν ὠρίμῳ φορῶ πρὸς τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας ἦνε πρὸς ἀλλήλους ἀρμονικῶς ἠνωμένοι. Τοιοῦτος δ' ἀκριβῶς συνδυασμὸς χαρακτηρίζει τὴν στάσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Μόνον οἱ ἀφιλοσόφητοι καὶ ἀνιστόρητοι δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῶσιν ὀπόσον πολῦτιμος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα εἶνε ἡ ἐφεκτικὴ αὕτη συντηρητικότης τῆς Ἐκκλησίας, ἀμάθειαν δ' ὀφλισκάνουν οἱ κατηγοροῦντες αὐτὴν ὡς ὀπισθοδρομικὴν. Ὁ Χριστιανισμὸς ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος πλείονα ἢ οἰαδήποτε βιαία ἐπαναστάσεις, ἢ καὶ πᾶσαι ὁμοῦ αἱ ἐπαναστάσεις, ἢ καὶ πᾶσα ἐπιστημονικὴ ἀνακάλυψις.

Ο ΙΕΡΟΣ ΚΛΗΡΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἶνε ἀξία προσοχῆς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» γραφέντα περὶ τῆς ἐγκληματικότητος τοῦ κλήρου ἐξ ἀφορμῆς τῶν στατιστικῶν δεδομένων. Καὶ εἶνε λυπηρὸν ὅτι ἐνεκα παρεκτροπῶν τινων, αἵτινες ἐγένοντο ὑπὸ ἀναξίων κληρικῶν, ἐβρέθησαν οἱ ρίψαντες τὸν λίθον τοῦ ἀναθήματος κατὰ τοῦ ἐλληνικοῦ κλήρου γενικῶς. Ἀληθῶς μεταξὺ τῶν χιλιάδων κληρικῶν ὑπάρχουν καὶ ὀλίγοι ἀνάξιοι, ὡς εἶνε ἐν παντὶ κλάδῳ καὶ ἐν πάσῃ ἐποχῇ. Ναί· ἦσαν καὶ τὸ πάλαι καὶ τώρα καὶ μέχρι τέλους θὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ποιμένες ἀχρεοὶ μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν καὶ πιστῶν, ἄθλοιο μισθωτοὶ καὶ προδόται.

μάλλον ἢ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν μεγάλην οἰκίαν τοῦ ἐπουρανίου Δεσπότητος πάντοτε εὐρίσκονται καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ ἄλλα τινὰ ὀστράκινα καὶ ξύλινα «ὃ μὲν εἰς τιμὴν, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν» (Β' Τιμοθ. β', 20). Ἀλλὰ τὴν ἀχραντον καὶ ἀκήρατον Ἐκκλησίαν δὲν δύναται νὰ κηλιδώσῃ ἢ ἀθλιώσῃ ὀλίγων τινῶν, ὡς δὲν ἐκηλιδῶσε τὸν Ἀποστολικὸν χορὸν ἢ προδοσία τοῦ Ἰούδα ἢ τῶν πρώτων διακόνων ἢ κακοδοξία τοῦ Ἀντιοχείου Νικολάου. Βεβαίως ὁ Ἱ. Κλήρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶνε τὸ ἰδεώδες· ἔχει σφάλματα, καὶ δὴ δὲν ἔχει τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν, πλὴν ὀλίγων Θεολόγων ἢ ἐκ τῶν Ἱερ. Σχολῶν. Ἀλλ' ὁ Ἱ. Κλήρος τῆς Ἑλλάδος εἶνε πολὺ καλλίτερος ἄλλων ἐθνῶν καὶ ἔχει πολλὰς ἀρετάς καὶ κυρίως τὴν ἀνυπόκριτον εὐσεβείαν, ἣτις «πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστίν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης» (Α' Τιμ. δ', 8). Ὁ Ἱ. Κλήρος εἶνε τὸ πλεῖστον ἐγγαμος· ἔχει δὲ χρηστὴν καὶ φιλόπονον οἰκογένειαν· ἀγαπᾷ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὴν πρόοδον φροντίζει περὶ τῆς οἰκογενείας του καὶ τῆς κοινότητος. Ὁ οἶκός του ἐν τοῖς χωρίοις εἶνε πηγὴ ἀγαθοεργίας, πρὸς δὲν προσερχόμενοι εὐρίσκουν ἀληθῆ φιλοξενίαν ἔλοι οἱ διερχόμενοι ἐκ τῶν χωρίων.

Ὁ Ἑλλὴν κληρικὸς πιστεύει· ἔχει πεποιθήσεις θρησκευτικὰς καὶ ἐθνικὰς καὶ ἐκτελεῖ ἀνυποκρίτως τὰς ἱεροπραξίας, εἰς ἃς προθύμως μεταβαίνει, καὶ δὴ τὴν ἀναιμικτον θυσίαν τοῦ Κυρίου, μεταδίδει τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς πιστοὺς χριστιανοὺς. Ὁ Ἑλλὴν κληρικὸς δὲν ἔχει τὸ πλεῖστον ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, ὡς εἴπομεν, διὰ νὰ εἶνε «έτοιμος αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαὶν παντὶ τῷ αἰτοῦντι λόγον περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος» (Α' Πέτρ. γ', 15), ἔχει ὁμως ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν παιδείαν· καταδικάζει τὴν ἀνηθικότητα καὶ ἀσέβειαν. Μένει ἀπτωτος καὶ ἀκλινὴς «ἐστηλωμένος τῷ Θεῷ καὶ τῷ βήματι» (Γρηγ. Ναζιανζ. Δόγ. Κ') καὶ οὔτε πρόσωπα βλέπει, οὔτε προδίδει τὴν πνευματικὴν ἐπιστάσιν, ἀλλὰ τηρεῖ ἀκριδῶς ἦν ἐνεπιστεῦθη τῆς χάριτος κιβωτὸν, φυλάττων τὴν ἱερὰν τῆς πίστεως παρακαταθήκην.

Θὰ ἦτο εὐχὴς ἔργον ὁ Ἑλλὴν κληρικὸς νὰ ἔχη, μετὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς, καὶ τὴν ἀληθῆ ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, ἀπολύτως ἀναγκαίαν πάντοτε, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶνε τὸ μέγα Σχολεῖον τῆς ὀρθῆς τοῦ Θεοῦ λατρείας καὶ τῆς ἠθικῆς. Ὅ,τι ἔλεγεν ὁ Πλάτων περὶ τῆς ὕψους φιλοσοφίας ὅτι «εἰσαεὶ καὶ πανταχοῦ καὶ πᾶσιν ἐστίν ἀγαθὸν καὶ ἄρχουσι καὶ ἀρχομένοις καὶ οἰκοῖς καὶ πόλεσι», τοῦτο μάλιστα ἀρμόζει λεγόμενον περὶ τῆς ἱερωσύνης. Ἀλλὰ δυστυμωρηθῆ τοιοῦτος ἱ. κλήρος, οἷος ὑπῆρχε κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους καθ' οὓς ἀνεφαίνοντο οἱ Χρυσόστομοι καὶ Βασίλειοι. Ἐκεῖνοι ἦσαν λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας ἔξοχοι ἐν παντί. Αὐτοὶ ἦσαν θαυμαστῶς κατηρητισμένοι εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ χριστιανικὴν παιδείαν, εἰς τὰς συζητήσεις ἀκαταγώνιστοι, εἰς τὴν ρητορείαν ἐκλαμπροί. Πᾶσα ὁμιλία των ἦτο καὶ εἰς περιφανῆς θρίαμβος· ὁ ἄμβων αἴρεται ὑπὲρ τὴν Πνύκα. Γενόμενοι κληρικοὶ ὄχι μόνον δὲν ἐθήρευν νέα πλοῦτη,

ἀλλὰ καὶ ἀπέβαλον τὰ πρότερον ὑπάρχοντα ἐκ κληρονομίας εἰς ἐλεημοσύνας καὶ εἰς πεινῶντων χορτασμόν.

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ νομίζωμεν ὅτι καὶ τότε δὲν ὑπῆρχον καὶ κακοὶ Ποιμένες. Κατ' αὐτὸν τὸν Δ' καὶ Ε' αἰῶνα ὑπῆρχον καὶ οἱ ἀνίκανοι ἢ ἔλεεινοὶ Ποιμένες. Ὁ Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης, ἵνα μὴ ἀναφέρω ἄλλους, λέγει: «Φρίσσω μετὰ παρρησίας· καὶ γὰρ τοῦδ' ἐν ἄλλως δυναίμην· ὅτι τότε μὲν οἱ φιλάρετοι εἰς ἱερωσύνην προήγοντο· νῦν δὲ οἱ φιλάργυροι. Τότε οἱ πρῶτοντες τὸ πρᾶγμα διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀρχῆς, νῦν δὲ οἱ ἐπιπηδῶντες τῷ πράγματι διὰ τὸ μέγεθος τῆς τρυφῆς. Τότε οἱ ἀκοημοσύνη ἐκουσία ἐγαβρυνόμενοι, νῦν δὲ οἱ πλεονεξία ἐκουσία χρηματιζόμενοι. Τότε οἱ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες τὸ θεῖον δικαστήριον, νῦν δὲ οἱ μηδὲ ἐννοίαν τούτου ἔχοντες» (Ἐπιστ. ΚΑ'. Βιβλ. ε').

Βεβαίως ἡ Ποιμαίνουσα Ἐκκλησία πρέπει νὰ ἐργασθῆ περὶ δημιουργίας καλῶν λειτουργῶν, λειτουργῶν εὐσεβῶν καὶ ζηλωτῶν καὶ διδασκτικῶν, διότι «εἰ τύπος ὁ ἱερεὺς τοῦ ποιμνίου καὶ φῶς ὠνομάσθη καὶ ὑπάρχῃ, ἀνάγκη τοῖς ἡθεσιν αὐτοῦ συνεκτυποῦσθαι τὸ ὑπῆρκεον, ὡς σημάντρω κηρὸς» (Ἰσίδ. Πηλουσι. Ἐπιστ. 319 Βιβ. 1). Ὁφείλουσι οἱ Ἱεράρχαι· νὰ μὴ ὑποχωροῦν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἰσχυρῶν ἢ καὶ αὐτῶν τῶν ἐκλογέων ἐνοριτῶν, ἐφ' ὅσον οἱ προτεινόμενοι δὲν ἔχουν τὰ κανονικὰ προσόντα, διότι καὶ πάλαι καὶ νῦν παρουσιάζονται ἀνδράρια μοχθηρὰ καὶ τριωβολιματὰ, θεοκάπηλοι, οἵτινες ζητοῦν τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα. Τὸ θεῖον βῆμα διὰ τοὺς τοιοῦτους γίνεταί χρισσοῦν θῆρος, ἢ δὲ τῶν πιστῶν Ἐκκλησία θλίβεται ὑπὸ φορᾶς ἀνικάνων κληρικῶν, πλειοτέρων παρὰ τοὺς ἐπετεῖους καρπούς, καὶ πληροῦται τὸ πικρὸν ἐκεῖνο κήρυγμα ὅπερ μετὰ χάριτος ἐξέφρασεν ἡ θεολόγος Μοῦσα τοῦ φωστῆρος τῆς Ναζιανζοῦ (Ἔπος εἰς Ἐπισκόπους 13, τομ. Β' σελ. 82). Ὁ δὲ ἄγαμοὶ πρέπει ἐπὶ πολὺν χρόνον νὰ δοκιμάζωνται, ὡς οἱ ἱεροὶ κανόνες διαγορεύουν, καὶ νὰ μὴ χειροτονῶνται ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ καὶ νὰ ρίπτονται εἰς τὰς κοινῶνας ἐν κολῶς, ὡς γίνεταί ἐνιαχοῦ. Ἡμεῖς δὲ ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐγγαμοὶ κληρικοὶ πρέπει νὰ ἔχουν ἡλικίαν μεγαλειτέραν τῆς ὑπὸ τῶν Ἱ. κανόνων καθοριζομένης, ἐφ' ὅσον ἀπαγορεύεται, καὶ δικαίως ὁ δεύτερος γάμος τῶν κληρικῶν. Ἐν γένει εἰπεῖν, πρέπει νὰ γίνεταί διαλογὴ τῶν χειροτονουμένων, οὐδὲ πρέπει νὰ γίνεταί ἀμέσως χειροτονία νέου «δίχα πολλῆς ἐρεύνης καὶ ἐξετάσεως». Εἰς τοῦτο θὰ συντελέσῃ ὁ Ποιμαρῆρχης, ὅστις δὲν προσφέρεται δυσπρόσιτος καὶ βλοσυρὸς, ἀλλὰ συγκαταβαίνει πατρικῶς πρὸς ὄλους, παραμυθῶν καὶ διδάσκων, καὶ τρέχει πρὸς ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τοῦ ποιμνίου.

† Ο ΓΟΥΡΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ
ΠΟΥΛΥΚΑΡΠΟΣ

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΨΥΧΡΟΤΗΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Υπεύθυνος διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἀδιαφορίαν ἢ καὶ τὰς ἀντιχριστιανικὰς τάσεις τῶν νέων μας εἶναι κατὰ μέγα μέρος ἡ κοινωνία εἰς τὴν ὁποίαν ζῆ καὶ κινεῖται ἡ νεολαία ἢ σημερινή. Θέλετε μὲ ὄλην τὴν δυνατὴν συντομίαν, ἀλλὰ καὶ ὄλην τὴν ὠμότητα τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ἡ εἰλικρινεία ἢ χριστιανικὴ νὰ δώσωμεν τὴν εἰκόνα—ὅπως τὴν βλέπομεν—τῆς κοινωνίας μας, τῆς κοπτομένης συνήθως καὶ κατὰ πλειονοψηφίαν ὑπὲρ τῶν θρησκευτικῶν ἀρχῶν καὶ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας μας; Δὲν διατάζομεν νὰ εἰπωμεν οὐδὲν δὲν πρόκειται νὰ σὰς δώσωμεν καμμίαν ἰδικὴν μας περιγραφὴν. Τὴν ἔχει ἤδη ζωγραφίσει πρὸ δέκα ἐννέα αἰῶνων Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἠδύνατο μόνος νὰ εἴπῃ «Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀλήθεια». Εὐρίσκειται εἰς τὸ εἰκοστὸν τρίτον κεφάλαιον τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου, ὅπου γίνεται λόγος περὶ τῆς θρησκευτικότητος καὶ τῆς ἀρετῆς τῶν εὐσεβῶν καὶ τῶν δικαίων τῆς ἐποχῆς Του. Καὶ καθὲς λεπτομέρεια τῆς εἰκόνης αὐτῆς ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς μίαν πυρίνην κατάραν. Εἶναι τὰ περίφημα «Οὐαί», τὰ ὁποῖα ἀκούονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Μεγάλης Τετάρτης καὶ τὰ ὁποῖα οὐδὲ κατὰ γραμμὴν διαφέρουν ἀπο οὐτι θὰ ἠδύνατο ἡ Ἀλήθεια νὰ εἴπῃ διὰ τὴν κοινωνίαν τὴν σημερινήν, ὅταν τὴν ἀκούῃ νὰ διαρρηγνύῃ τὰ ἱμάτιά της ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἠθικῆς, τὴν ὁποίαν ὑπονομεύει ἐν τούτοις καθ' ἑκάστην διὰ τῆς ὄλης ἀτασθάλου καὶ ἀκολάστου τῆς συμπεριφορᾶς. Ἡ αὐτὴ εἰκὼν τῆς ὑποκριτικῆς ταπεινότητος, ἢ αὐτὴ εἰκὼν τῆς φαρισαϊκῆς μεγαληγορίας, ἢ αὐτὴ εἰκὼν τῆς προσωποδοφύρου κακίας, ἢ αὐτὴ εἰκὼν τῆς ἀνεργατικότητος καὶ ἀλλοπροσάλλου συμπεριφορᾶς, ἢ αὐτὴ εἰκὼν τοῦ «διυλίζοντος τὸν κώνωπα καὶ κατάπινοντος τὴν κάμηλον» καὶ τοῦ «περιάγοντες γῆν καὶ θάλασσαν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον... ὑπὸ γεένης διπλότερον αὐτοῦ», καὶ τοῦ μὴ «μόνου μὴ εἰσερχομένου», ἀλλὰ «οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίνοντας εἰσελθεῖν» καὶ τοῦ «ἐπιβάλλοντος ἐπὶ τοὺς ἄλλους «φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα» καὶ μὴ θέλοντος οὐδὲ «τῷ δακτύλῳ κινήσαι αὐτά»!

Τί θὰ εἶναι ἡ Οἰκογένεια εἰς μίαν τοιαύτην κοινωνίαν; Πῶς τὸ Σχολεῖον θὰ εἶναι καλλίτερον μέσα εἰς ἓνα τοιοῦτον συρφετόν; Ποῦ ἡ νεολαία θὰ εὕρῃ τὴν δύναμιν διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ ὅλας τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας παρεμβάλλει εἰς τὴν ἐξύψωσίν της καὶ τοὺς πειρασμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους θέτει τὴν ἀπληστον συνειδήσιν της μία κοινωνία τοιαύτην εἰκόνα παρουσιάζουσα;

Ποῦ ἄλλου—θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ—ποῦ ἄλλου παρὰ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ; Καὶ ὅμως ἐμφανίζεται καὶ αὐτὴ εἰς τοιαύτην μειονεκτικὴν θέσιν σήμερον, ὥστε νὰ λεχθῇ ἀπὸ δημοσίου βήματος καὶ παρὰ δημοσίου ἀνδρὸς ὅτι δῆθεν «εἶναι ἀνίκανος νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς νεολαίας ὅπως τὴν κατήντησε τῶν ἠλικιωμένων ἢ ἀδιαφορία»!

Ἡ φράσις αὕτη ἀποτελεῖ κόλαφον κυριολεκτικῶς

ὅστις ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν μνημιώδη ἀληθῶς φράσιν τοῦ ἰδίου «κατήντησαν μὲ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν» τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν κατάστασιν αὐτήν. Καὶ διὰ τὰς εὐθύναις εἶναι ὑπεύθυνον τῆς Ἐκκλησίας ὀλοκλήρον τὸ πλήρωμα.

Δὲν εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦτο «ἀνίκανος» νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Νεότητος. Διότι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, παρὰ τὴν σῆψιν ἢ ὁποῖα ἀναμφιβόλως κατέχει μέγα μέρος τοῦ λιμνάζοντος λαϊκοῦ τῆς πληρώματος, παρὰ τὴν ἀστοχίαν τὴν ὁποίαν δυνατόν νὰ παρουσιάζωσιν αἱ καθ' ἑκάστον πράξεις πολλῶν ἐκ τῶν ἐντεταλμένων διὰ τὴν ποδηγέτησιν τοῦ ποιμνίου, παρὰ τὴν φαινομένην ἐξωτερικὴν τῆς πτωχείαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ζῶν καὶ ἐνεργῶν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων. Εἶναι μωρὰ ἀσέβεια τὸ νὰ φορτώσωμεν εἰς τὸν Χριστὸν τὰς ἀμαρτίας ἀναξίων τινῶν ὁπαδῶν του, περὶ τῶν ὁποίων ὁ ἴδιος θὰ εἴπῃ τὸ «οὐκ οἶδα ὑμᾶς» καὶ τοὺς ὁποίους «ἐπαισχυνθήσεται», κατὰ τὴν λέξιν τὴν ἰδικὴν του, νὰ ὀνομάσῃ ὁπαδούς του. Ἀποδεικνύει ἄγνωριαν πλήρη τῶν στοιχειωδῶν τῆς πίστεως πραγμάτων, ἀλλ' ἢ καὶ ἀπιστίαν ἀσυγχώρητον τὸ νὰ φθάσῃ τις εἰς τὸ συμπέρασμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐφθάσε θεορρηγοποιός τις πρῶτην κληρικὸς διὰ νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Ἐκκλησία δῆθεν θὰ καταστραφῇ! Καὶ ἀπειθυνόμεθα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρὸς ἐκείνους ὅσοι πιστεύουν εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ Κυρίου διὰ νὰ ὑπομνήσωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον συνήθως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἀπὸ πολλοὺς ἀπογοητευομένους εὐκόλως, ἦτοι τὸ «καὶ πύλαι Ἰερουσαλὴμ οὐ κατισχύσουσιν αὐτοῖς».

Ἀλλὰ δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ σταυρώσωμεν τὰς χεῖρας. Δὲν πρέπει διὰ τοῦτο ν' ἀδρανήσουν οἱ πιστοὶ. Οὔτε θ' ἀδιαφορήσωμεν διὰ τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν παρέχει σήμερον ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν νεότητα τὴν ἑλληνικὴν. Ἀκριβῶς διότι πιστεύομεν ὅτι εἶναι ἀκατάλυτος ἡ δύναμις τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀκριβῶς διότι πιστεύομεν ὅτι ἐγκλείει τὴν δύναμιν νὰ δώσῃ τὴν λύτρωσιν εἰς ἐκεῖνον ὅστις εἰλικρινῶς θὰ τὴν ζητήσῃ, ἀκριβῶς διὰ τοῦτο θὰ ἐνώσωμεν τὰς δυνάμεις μας ὅσοι συναισθανόμεθα ὅτι δὲν δύναται νὰ παραταθῇ ἡ προδοσία, καὶ ἐνισχυόμενοι ἀπὸ τὰ λαμπρὰ καὶ ἀξιωματικὰ παραδείγματα, τὰ ὁποῖα καὶ σήμερον ἀκόμη συναντῶμεν καθημερινῶς καὶ εἰς τοῦ Κλήρου καὶ εἰς τοῦ Λαοῦ τὰς τάξεις, «ὅσοι πιστοὶ» ὑψοῦμεν τὴν σημαίαν καὶ ἀτρομέτοι βαδίζομεν πρὸς τὸν δρόμον—ἔστω καὶ ἂν δὲν πρόκειται νὰ διαφέρῃ διόλου ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ. Ἀκριβῶς δὲ διότι αὐτὴν τὴν πίστιν ἔχομεν καὶ διότι ἡ πραγματικότης ἢ χριστιανικὴ εἶναι τελείως διάφορος τῶν φαινομένων τὰ ὁποῖα, τρομάζοντες τοὺς μὲν καὶ ἀπομακρύνοντες τοὺς ἄλλους, διὰ τοῦτο δὲν θὰ διατάσωμεν—δὲν πρέπει νὰ διατάσωμεν—καὶ πρὸς τὴν Νεολαίαν ν' ἀπειθυνθῶμεν, ζητούντες πρὸ παντός μίαν ἀπροκατάληπτον τοῦ ζητήματος μελέτην, μίαν σαφεστέραν ἀντίληψιν τοῦ ὑψηλοτέρου συμφέροντός της, μίαν θαρραλέαν ἀντιμετώπισιν τῆς Ἀληθείας, ὅσον δήποτε καὶ ἂν θὰ πρόκηται αὕτη νὰ εἶναι ἐνίοτε

πικρά. Καὶ δὲν ἔχομεν δικαίωμα ν' ἀμφιβάλλωμεν οὔτε διὰ τὴν καλὴν θέλησιν, οὔτε διὰ τὸν ἠρωϊσμόν, τὸν ὅποιον δύναται ν' ἀναπτύξῃ ἡ νεότης, ἐὰν καταλλήλως πρὸς τοῦτο ὀδηγηθῇ.

E. T. M.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Κρίσιμοι στιγμαί.

Σύμπασα τῶ κόσμῳ ἡ προσοχὴ εἶνε ἐστραμμένη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ περιεχόμενον καὶ τ' ἀποτελέσματα τοῦ πρὸς τὰ κράτη διαγγέλματος τοῦ Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καταβάλλοντος τὴν ἐστάτην προσπάθειαν πρὸς ἀποσόβησιν τῶν μεγίστων κινδύνων, οὓς θὰ συνεπήγετο τὸ ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς κατάντημα τῶν διασκέψεων τοῦ Δοιδίου καὶ τῆς Γενεύης, ἐξ ὧν ἡ ἀνθρωπότης ἠλπίζε τὴν ἀπὸ τῶν συνεχόντων αὐτῆν δεινῶν ἀνακούφισιν. Δεδομένου ὄντος οὗτο, κατὰ τὴν γενικὴν πεποίθησιν, παρὰ πᾶσι τοῖς λαοῖς κρατεῖ τὸ αἶσθημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν, ὁ Πρόεδρος καλεῖ τὰ ἔθνη ὅπως μεταβάλωσιν εἰς ἔργα τὰς δογματικὰς αὐτῶν πεποιθήσεις. Ἡ βαθυτάτη ἐντύπωσις, ἣν τὸ διάγγελμα παρήγαγε πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης, μαρτυρεῖ τὴν ἔκτακτον τοῦ διαβήματος σπουδαιότητα, διότι εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν τοιαύτη οἰκουμενικῆς σημασίας ἐκκλησιᾶς ἀπηνθύνθη πρὸς τὴν ὀλότητα τῶν λαῶν, καὶ δὴ ἐν οὗτω κρίσιμοις στιγμαῖς καὶ ἐπὶ χώρας τόσον σπουδαίαν θέσιν κατεχούσης ἐν τῇ χορείᾳ τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου.

Πολιτικὴ καὶ θρησκευτικότης.

Ἄσυνείδηστοι εἰς ἐκδήλωσιν ἐνεργοῦ θρησκευτικότητος ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν πολιτικῶν ἀνδρῶν καθ' ὅλον, εὐάρεστον ἠσθάνθημεν ἐκπληξιν ἀναγνόντες ἐν τῇ «Ἀναπλάσει» ἀπαντητικῆν πρὸς τὸν συνδαιτυμόνα ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης πρόποσιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιήλ κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν Καρδίτῃ γεῦμα. Τὰ λεχθέντα περὶ τῆς διὰ πολλῶν φιλοθρησκευτικῶν καὶ φιλεκκλησιαστικῶν δράσεων μεμαρτυρημένης εὐσεβείας τοῦ κ. ὑπουργοῦ, θερμοῦργὸν πρόνοιαν διατρανοῦντος ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δικαιοδοσίας του ὡς πρὸς τε τὸ ἐν ταῖς φυλακαῖς κήρυγμα τοῦ θείου λόγου καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ καθήκοντος τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν συνειρησίσεως δι' οἵανδήποτε ὑπόθεσιν ἀναγομένην εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ θέματα, εἶνε εἰς ἄκρον παρήγορα, εὐχῆς δ' ἔργον θὰ ἦτο ἂν πάντες οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἐνεφοροῦντο τῶν αὐτῶν διαθέσεων ἐπὲρ τοῦ γενικοῦ τῆς κοινωνίας καλοῦ.

Τὰ Κατηχητικὰ καὶ οἱ διδάσκαλοι.

Καὶ ἄλλοτε ἐδόθη ἀφορμὴ ὅπως ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ἐκφρασθῇ ἡ χαρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῷ ὅτι ἱκανοὶ τῶν διδασκάλων, συμπανοῦντες τὸ ἔργον τῆς δράσεως τῶν Κατηχητικῶν σχολείων, προσφέρουσι προθύμως τὴν εἰς αὐτὸ συνεργασίαν των βοηθοῦντες οὕτω τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν φιλότινον αὐτῆς προσπάθειαν. Ἡ χαρὰ αὕτη πολλαπλασιάζεται ἐκ τῆς ἐν τῷ «Καλῷ Ποιμένῳ» τοῦ Ἀρχιεπίου διαπιστώσεως τοῦ δσημῆραι ἐν τοῖς διδασκαλικοῖς κύκλοις εἰρνομένου φιλοθρησκον πνεύματος ἐκ τῆς ἀντιλήψεως τῆς θαυμασίας ἐπὶ τῶν παιδῶν ἐπιδράσεως τοῦ Κατηχητικοῦ σχολείου. Οὕτω πληροφοροῦμεθα ὅτι ἄλλοι μὲν τῶν δημοσίων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν συνιστῶσι θερμῶς εἰς τοὺς μαθητὰς τὸ ἐν λόγῳ σχολεῖον, ἄλλοι δὲ λαμβάνουσιν ἐνεργῶν μέρος εἰς τὸ ἔργον του εἴτε διδάσκοντες, εἴτε ἄλλην οἰανδήποτε βοήθειαν παρέχοντες. Πολλοὶ μάλιστα τῶν γυμνασιαρχῶν καὶ καθηγητῶν μεταβάλλουσι καὶ αὐτὸ τὸ ὠρολόγιον πρόγραμμα τῶν μαθημάτων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς εἰς τὰ Κατηχητικὰ σχολεῖα φοιτήσεως τῶν μαθητῶν. Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἐκτάκτως ἐνθαρρυντικόν, δὲν θὰ βραδύνη δ', ἐλπίζομεν, ὁ καιρὸς καθ' ὃν, εὐρνομένου ὁλον ἐν τοῦ πνεύματος τούτου ἐν τοῖς ἐκπαιδευτικοῖς κύκλοις, ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ δημοσία ἐκπαίδεισις θὰ ἐμφορῶνται τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἐν τῇ διαπαιδαγωγῆσει τῶν τέκνων τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ.

*

Ἐν Ἱεροσολύμοις συνεπληρώθη ἡ οἰκοδομὴ ἡ προωρισμένη ὡς ἔδρα τῆς ἐκεῖ νεοσυστάτου Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων (X.A.N.). Ταύτης ὁ θεμέλιος ἐτέθη κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1928. Τὸ κτίσμα θεωρεῖται τὸ ὠραιότερον τῶν ὁμοίων νέων ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ἰδρυμάτων διὰ τὴν πληρότητα τῆς κατασκευῆς καὶ διὰ τὴν ἰδιάζουσαν ἀρχιτεκτονικὴν ἐκφρασιν. Διαιρεῖται εἰς τρία μέρη (κοινωνικόν, ἀθλητικόν καὶ ἀκροαματικόν—θεαματικόν). Δωρητῆς τῆς ἰδρυματικῆς εἶνε ὁ ἀμερικανὸς James Newbegin Jarvie, μόνος καταβαλὼν δολλὰρ. 1 ἑκατ. διὰ τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς. Ἡ ἐπιτόπιος κυβέρνησις θεωρεῖ τὸ ἴδρυμα ἐκτάκτως ἐκπολιτιστικόν, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Bowman. Τὰ ἐγκαίνια ἐτέλεσεν αὐτοπροσώπως ὁ ἐλευθερωτῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ λόρδος Ἄλλεμπυ, ἐπίτηδες εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν.

*

Ἡ Βιβλικὴ Ἐταιρεία τοῦ Λονδίνου ἔλαβε πρὸ τινος φάραλλονπεριέχοντα 1500 ἀγγλικὰς λίρας καὶ τὴν ἀκόλουθον σημείωσιν: «Ὁ δωρητῆς διαβιβάζει ἐγκαλειστώως τρία χαρτονομίσματα τῶν 500 λιρῶν ὡς βοήθειαν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Βιβλικῆς Ἐταιρείας». Τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐταιρείας σημειοῖ ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἔτη τρία τοιαῦτα χαρτονομίσματα ἐστέλλοντο πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ἀνωνόμως. Τὸ δὲ ἀνωτέρω δῶρον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν δωρεᾶς ἰσοπόσου γενομένης κατὰ τὸ 1909. Τοιαῦτα εἶνε τὰ ἰδεώδη χριστιανικά δῶρα. Οὐ μόνον τὸ δημόσιον, ἀλλ' οὐδ' αὐτὴ ἡ Ἐταιρεία ἀγνοοῦν τὸν δωρητὴν οὐδὲ ἡ ἀριστερὰ δὴλα δὴ πληροφορεῖται τῆς δεξιᾶς τὸ ἔργον.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς δύο τακτικάς συνεδριάσεις κατὰ τὴν λήξαντα ἑβδομάδα.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Μὴ δυνήθεις δὲ νὰ συναντήσῃ καὶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἀφῆκεν αὐτῷ σχετικὴν ἐπιστολήν.

— Τὸ πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πλωμαρίου συνελθὼν κατὰ τὴν 19 τρέχοντος μηνὸς ἐπέβαλε τὴν ποινὴν τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος καὶ βαθμοῦ τῆς ἱεροσύνης καὶ ἐπαναφοράς εἰς τὴν τῶν λαϊκῶν τάξιν εἰς τὸν ἱεροδιάκονον Παντελεήμονα Φωτόπουλον.

— Τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον ὥρ. 5 1)2 ἐτελεύτησε τὸν βίον ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ὁ ἐν Ἀθήναις ἐφησυχάζων πρῶην Φθιώτιδος Μητροπολίτης Ἰάκωβος. Ἡ κηδεία αὐτοῦ ὁρίσθη διὰ τὴν αὔριον Κυριακὴν ὥρ. 11 1)2 π. μ. ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ.

— Ἀνεγνώσθησαν ἐπὶ Συνόδου συγκαρητήρια Γράμματα ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ Πάσχα τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου, τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τοῦ Πατριάρχου Σερβίας, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πολωνίας, τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Φιλανδίας.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ἐξετάσασα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἀρχιμ. Εὐθυμ. Κόγκα, ἀπεφάνθη ὅτι ζήτημα διὰ τὸν ἐν λόγῳ ἀρχιμανδριτὴν ἐνώπιον τῆς Ἱ. Συνόδου δὲν ὑφίσταται.

— Ἀπεστάλη τῷ Ὑπουργεῖῳ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Κανονισμὸς τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πλωμαρίου πρὸς ἔγκρισιν.

— Διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου ἐφημέριος τῆς ἐν Κισνοβίῳ Ρουμανίας Ἑλληνικῆς Κοινότητος ὁ ἀρχιμ. Σωφρόνιος Δύκας Διπλωματοῦχος Ἀκαδημίας Πετροπόλεως, νῦν ἐφημέριος Ἀμαρουσίου.

— Ἐχορηγήθη τῷ ἀρχιμ. Ἰωάννῃ Ἀνδρεάδῃ ἄδεια μεταβάσεως εἰς Ρουμανίαν διὰ τὴν ἐφημερίαν τῆς ἐν Γαλαζίῳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος.

— Ἐχορηγήθησαν αἱ ἐξῆς ἄδειαι: τῷ Σεβ. Σουφλίῳ μηναία διὰ τὰ λουτρὰ Ὑπάτης καὶ τῷ Σεβ. Ὑδρας καὶ Σπετσῶν τετραήμερος διὰ Πειραιᾶ.

— Ὡσαύτως ἐχορηγήθησαν ἄδειαι τῷ Ἱεροκλήρῳ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ἀρχιμ. Θεοδώρῳ Κοτσάκῃ ἐνὸς μηνὸς διὰ Ἐάνθην καὶ τῷ ἀρχιμ. Χριστοφώρῳ Δεσίπρῃ, Ἱεροκλήρῳ Ἱ. Μητροπόλεως Σύρου, ἐνὸς μηνὸς δι' Ἀθήνας πρὸς θεραπείαν.

— Τῇ 5 παρελθόντος μηνὸς ὁ Π. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γεννάδιος, ὁρισθεὶς ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὡς ἐξάρχων τῆς ἐξ Ἑλλάδος ἐφειτενῆς ομάδος πρὸς ἱερὰν ἀποδημίαν εἰς τοὺς Ἁγίους τόπους καὶ προσκύνησιν αὐτῶν, ἀπῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ σεβ. μητροπ. Τυρολόης κ. Χρυσόστομου.

— Ὁ σ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Γερβάσιος ἀπέστειλεν εἰς τὴν Χριστ. Κοινωνικὴν Ἐνωσιν δρχ. χιλίας ὑπὲρ τῶν σκοπῶν αὐτῆς.

— Ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν Ἐνωσιν εἰσέφερον δρχ. πεντακοσίας ὁ σεβ. μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Διονύσιος.

— Μετὰ τὰς ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὁρισθείσης ἐπιτροπῆς παρασχεθείσας ὑπὸ τοῦ σεβ. μητροπολίτου πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσόστομου ἐξηγήσεις θεωρεῖται λήξαν τὸ ἀφορῶν εἰς αὐτὸν ζήτημα, περὶ οὗ ἐγράφη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ἀνακοινωθῆ τούτου πρὸς τὴν Α. Σεβασμιότητα.

— Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ἡ Ἱερά Σύνοδος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μεταβάσα εἰς Ν. Σμύρνην ἐπεσκέφθη τὸ ἐκεῖ ἐγκατεστημένον καὶ λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἄσυλον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἐκεῖθεν δὲ μετέβη εἰς Βουλγαγμένην ἔνθα τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον οὕτως παρηκολούθησε τὴν λειτουργίαν. Ἡ Ἱ. Σύνοδος παραμείνασα ἐν τῷ Ὁρφανοτροφείῳ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀπεκόμισεν ἀρίστιας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς μελέτης τῶν τοῦ καθιδρύματος.

— Τῇ πρωΐᾳ τῆς προχθὲς Πέμπτης ἡ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦσα πλουσία ἀμερικανὶς κυρία Ζίλα Βάν Λόουν ἐπισκεφθεῖσα τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον ἠθέλησε νὰ μάθῃ παρ' αὐτοῦ πῶς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ καθορισθῆ εἰς μὴμην τοῦ συζύγου τῆς ἑπαθλον τοῦ τύπου Nobel, λειτουργοῦν μὲν ἐκ περιτροπῆς εἰς ὀρισμένας χώρας τοῦ κόσμου, βραβεῖον δὲ ἐκείνους ἐκ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων, οἵτινες θὰ διεπραγματεύοντο κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὸ θέμα τῆς προαγωγῆς τῆς φιλίας τῶν λαῶν διὰ τῆς θρησκείας. Ἡ Α. Μ. ἐξέδηκεν εἰς τὴν ἐπισκέπτριαν διαφόρους γνώμας, τὰς ὁποίας αὐτὴ ἐζήτησε καὶ γραπτῶς.

— Ἐν τῇ μητροπόλει Π α τ ρ ῶ ν λειτουργοῦσιν ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀντωνίου τὰ ἐξῆς φιλανθρωπικὰ καὶ κοινωνικὰ ἰδρύματα: 1) Τὸ «Ταμεῖον Ἐλεημοσυνῶν» τῆς Μητροπόλεως, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι ἡ περίθαλψις ἀπόρων οἰκογενειῶν τῆς πόλεως, 2) ἡ «Τριάντειος Ἐπαγγελματικὴ Σχολή», ἐν ἣ φοιτῶσιν περὶ τοὺς 130 μαθηταὶ ἐκπαιδευόμενοι ὑπὸ εἰδικῶν καθηγητῶν εἰς διαφόρους τέχνας, 3) τὸ Σωτηριάδειον κληροδότημα ἐξ οὗ κατ' ἔτος προικίζεται ἀνά μίαν ὄρφανή κόρη 4) Τὸ Κωνσταντινουπόλειον κληροδότημα ἐξ οὗ κατὰ πενταετίαν προικίζεται ὡσαύτως ἀνά μίαν ὄρφανή κόρη καὶ 5) τὸ «Ἱερατικὸν Ταμεῖον» Πατρῶν ἐπίσης λειτουργοῦν ἐν Πάτραις καὶ διοικουμένον ἀνεκῆθεν ὑπὸ ἰδίου ἀδελφάτου. Πρὸς τοῦτοις ἐν τῇ αὐτῇ πόλει λειτουργοῦσι Νοσοκομεῖον, Πτωχοκομεῖον καὶ Βρεφοκομεῖον καθὼς καὶ Παιδικὸι Σταθμοί, Ἄσυλον ἀστέγων καὶ ἄλλοι τινὲς φιλανθρωπικοὶ σύλλογοι. Ἀξιόλογος ἐπίσης εἶναι ἡ ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν σμειουμένη κατηχητικὴ κίνησις, ἣς σπουδαῖον συντελεστὴν ἀποτελεῖ τὸ εἰς ἴδιον ἀνεγνωρισμένον σωματεῖον ἀπὸ τοῦ 1923 συγκροτηθὲν «Κατηχητικὸν Σχολεῖον ἐνορίας Ἁγ. Δημητρίου». Τὸ ἀξιοσημειώτερον εἶναι ὅτι τὰ μαθήματα τῶν ἀπὸ τῆς ὀργάνωσεως ταύτης ἐξηρημένων ἐνοριακῶν κατηχητικῶν σχολείων γίνονται δις καὶ τρις τῆς ἑβδομάδος, συμμετεχόντων μὲ ἀπαρομειῶτον τὸ ἐνδιαφέρον ὑπερκοτακασίων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

— Ἐν τῇ Ἱ. μητροπόλει Π ε λ λ η ς διὰ τὰς ἐκτάκτους κοινωνικὰς ἀνάγκας λειτουργοῦσιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβ. μητροπολίτου Κοινοτικὸν Νοσοκομεῖον καὶ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Κυριῶν.

— Ἐν τῇ Ἱερᾷ μητροπόλει Π λ ω μ α ρ ί ο υ (Λέσβου) ἡ κοινωνικὴ καὶ θρησκευτικὴ δράσις τῆς Ἐκκλησίας ὑποβοηθεῖται ὑπὸ τῶν ἐξῆς εἰδικῶν ὀργανισμῶν καὶ ἰδρυμάτων: 1) Ὁρθόδοξος Χριστιαν. Σύνδεσμος «Μυροφόρος Μαρία Μαγδαληνή», ὑπὸ τοῦ ὁποίου παρέχονται εἰς τοὺς ἀπόρους

τροφίμα, ἐνδύματα, φάρμακα, βιβλία καὶ ἰατρικὴ περίθαλψις. Ὁ Σύνδεσμος ἔχει ἴδιον οἶκημα καὶ ἀριθμεῖ περὶ τὰ 300 τακτικά καὶ ἀντεπιστέλλοντα μέλη. 2) Ὁρθόδ. Χριστιαν. Σύνδεσμος «Ἐδαγγελισμὸς» δρῶν ἐν τῇ κομποπόλει Πλαγιάς. 3) Φιλανθρωπικὸν Σωματεῖον «Ὁμόνοια» δρῶν ἐν τῇ κομποπόλει Βρυσαῶς ἐπὶ πλεόν δὲ κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτὰς διανέμεται ὑπὸ τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπειῶν ἐντολῇ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου διάφορα ποσὰ εἰς τοὺς ἀπόρους τῆς ἐπαρχίας.

—Ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Πολυανῆς ἡ φιλανθρωπικὴ δρᾶσις διεξάγεται ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπίβλεψιν καὶ καθοδήγησιν τοῦ σεβ. μητροπολίτου κ. Κυρίλλου, ὑποβοηθεῖται δὲ ὑπὸ Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Κυριῶν, διὰ εἰδικῶν ἐράνων καὶ δι' ὑποχρεωτικῶν συνισφορῶν τῶν ἱερῶν ναῶν. Παρὰ τὴν μαστίζουσαν δὲ τὴν ἐπαρχίαν ἀφορίαν διετέθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἄνω τῶν 22000 δραχμῶν εἰς ὑπερδισχιλίους δεινοπαθοῦντας ἀπόρους ἐξ εἰδικοῦ ἐράνου διενεργηθέντος ἐν τῇ πόλει Κιλίκας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ τὴν «Ὁρθοδοξίαν» Κων)πόλεως, περὶ φθίνοντα τὸν παρελθόντα μῆνα λυπηρὸν ἐσημειώθη ἐπεισόδιον κατὰ τινὰ τῶν συνοδικῶν συνεδριῶν. Τέσσαρες δὴλον ὅτι ἐπίσκοποι, οἱ Ἐλαίας, Λεύκης, Ἀβύδου καὶ Ναζιανζοῦ, βιαίως εἰσελθόντες εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριῶν, ἤξιωσαν ν' ἀναγνώσωσιν ἔγγραφον παρὰ τὴν προδιαβιβασθεῖσαν πρὸς αὐτοὺς ἄρνησιν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Πατριάρχου. Γενομένου ἀμέσως διαλαίματος, οἱ ἐπίσκοποι ἔξω συνεδρίας ἀνέπτυξαν ἀξιώσεις «ἀντικρως ἀντιβαινούσας πρὸς τοὺς ἱερούς κανόνας καὶ πρὸς τὴν καθεστηκυῖαν ἐκκλησιαστικὴν ἐν τῷ Οἴκῳμ. Πατριαρχεῖῳ τάξιν». Ἡ Α.Θ.Π. καὶ οἱ σεβ. συνοδικοὶ κατάπληκτοι ἐπὶ τῇ ἀντιπειθαρχικῇ ταύτῃ πράξει ἤλεγξαν αὐτοὺς δοριμέως, κατὰ δὲ τὴν συνεχισθεῖσαν συνεδρίαν ἡ Ἱ. Σύνοδος κηρύξασα αὐτοὺς ὑποδίκους ἐπέβαλεν εἰς αὐτοὺς ἄργίαν. Μετὰ διήμερον ἡ Ἱ. Σύνοδος ὡς Ἀνώτατον Ἐκκλησ. Δικαστήριον ἐκάλεσεν αὐτοὺς δι' ἐπιτροπῆς εἰς ἀπολογία, μετὰ δύο δ' ἡμέρας ἐκδικάσασα τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐπισκόπων Λεύκης καὶ Ναζιανζοῦ, τὸν μὲν πρῶτον, μετανοήσαντα, ὑπέβαλεν εἰς μηνιαίαν ἄργίαν, εἰς δὲ τὸν δεῦτερον, ἀπειθειαν ἐκδηλώσαντα, ἄργίαν καὶ περιορισμὸν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει. Οἱ λοιποὶ δύο θὰ ἐδικάζοντο ἐν ἄλλῃ συνεδρίᾳ.

—Θεωρηθέντος ὅτι ἐκ παρεξηγήσεως κατηγορήθη ἡ ἐπαρχία Κίτρους ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐφ' ὅσον, ἔνεκα τῆς μακροαἰωνοῦς αὐτῆς ἱστορίας, κατὰ τὴν εἰς μητρόπολιν ἀνακήρυξιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου κατελέχθη εἰς τὰς μονίμους ἐπαρχίας, διὰ πατριαρχικῆς ἀποστολῆς ὑπεμνήσθη τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὸ πρᾶγμα πρὸς ἀνάκλησιν τῆς καταργήσεως τῆς ἐν λόγῳ μητροπόλεως. Ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ θὰ δημοσιευθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀπάντησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Φθίνοντος τοῦ Ἀπριλίου ἀφίκοντο εἰς Σόφριαν ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Ἐκκλησίαν Σερβίας οἱ σέρβοι ἐπίσκοποι Θεοφίλ. Ἀχαΐδος καὶ Βιτωλίων Νικόλαος Βελιμίροβιτς καὶ Νόβισαδ Εἰρηναῖος, ὅπως ὡς μέλη τοῦ ἐθνικοῦ σερβικοῦ συμβουλίου τοῦ «Διεθνοῦς Συνδέσμου» πρὸς προαγωγὴν διεθνοῦς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν συσκεφθῶσι μετὰ τῶν μελῶν τοῦ ἐθνικοῦ βουλγαρικοῦ συμβουλίου τῆς αὐτῆς ὀργανώσεως περὶ τῆς ἀκολουθητέας ὑπὸ τῶν βαλκανικῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στάσεως ἐπὶ

τῷ τέλει τῆς συνεννοήσεως τῶν ὀρθοδόξων λαῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐγένετο μετὰ τῶν προσωπικῶν τιμῶν δεκτὴ, ἐπηκολούθησε δὲ κοινὴ συνεδρία ἐν τινὶ γῶν αἰθουσῶν τοῦ συνοδικοῦ μεγάρου, καθ' ἣν συνεζητήθησαν τὰ μεταξὺ τῶν δύο λαῶν κυρίως ἐπίμαχα ζητήματα.

—Ἐν Βουλγαρίᾳ παρατηρήθη ἐπ' ἐσχάτων ζωηρὰ ἀντιρρησκευτικὴ δρᾶσις τῶν κομμουνιστῶν, ἀποπειραθέντων νὰ παρακλύσωσι τὴν λειτουργίαν εἰς τινὰς ναοὺς, διὰ λιθοβολισμῶν ἔθραυσαν τὰ παράθυρα καὶ δι' ἐπιθέσεων ἐτραυματίσαν τινὰς τῶν ἐκκλησιαζομένων.

ΡΩΜΑ-ΓΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐνεκα τῆς βαπτίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Βουλγαρίας κατὰ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ καθολικὸν ὡς ἡξίου ἡ Α. Α. ὁ Πάπας Ρώμης, οὗτος ἀπηγόρευσεν εἰς τὸν ἐν Βουλγαρίᾳ καθολικὸν κληρὸν ὅπως κατὰ τὰς ἐν τοῖς ναοῖς ἱερουργίας τῶν μνημονεύσει τοῦ βασιλέως Βόριδος καὶ τελῶσι δοξολογίας κατὰ τὰ γενέθλια τῶν μελῶν τῆς βουλγαρικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἅτινα ἀφορίσθησαν ὑπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον συνεπληρώθη εἰκοσαετία μὲν τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Μακαρ. Μητροπολίτου Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Διονυσίου, δεκαετία δὲ ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως αὐτοῦ ὡς πρωθιεράρχου τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καίτοι ἡ Α. Μ. ἐδήλωσεν ὅτι ἀποκλίνει πάντα ἐπίσημον τοῦ ἱωβιλαίου αὐτοῦ τούτου ἐορτασμὸν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ δεκαετία τῆς ἐν Πολωνίᾳ ἀρχιερατείας αὐτοῦ δὲν ἀπεδείχθη ἐπαρκὴς πρὸς ὀριστικὴν καὶ μόνιμον ρύθμισιν τῆς ἐν τῷ πολωνικῷ κράτει θέσεως τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. ἤς προτίσεται, ἐν τούτοις ἡ περὶ αὐτὸν Ἱ. Σύνοδος ἔγνω ὅπως ἐορτασθῇ δι' εἰδικῶν προσευχῶν ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ ἱωβιλαίου, ἐκδοθῇ δὲ ἀναμνηστικὸν τεῦχος περιλαμβάνον τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδ. Ἐκκλησίας κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, συνταχθησόμενον δὲ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξίου. Ἐπίσης οἱ ἐν Βαρσοβίᾳ διάφοροι ὀρθόδοξοι κοινωνικοὶ ὀργανοὶ ἀπεφάσισαν τὸν ἐπίσημον ἐορτασμὸν τοῦ ἱωβιλαίου. Τοῦτο ἐορτάσθη πανηγυρικῶς τὸ μὲν διὰ λειτουργίας καὶ δοξολογίας ἐν πληθοντι ἐκκλησιάσματι ἐπὶ παρουσίᾳ ἀντιπροσώπων τῆς κυβερνήσεως, τὸ δὲ δι' ἐσπερινῆς ἐπίσημου συγκεντρώσεως ἐν μεγάλῃ αἰθούσῃ τῇ πρωτοβουλίας τῶν ὀρθοδόξων κοινωνικῶν ἐν Βαρσοβίᾳ ὀργανώσεων. Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ταύτην, καθ' ἣν παρέστησαν οἱ ἱεράρχαι, πλειὰς ὑπουργῶν καὶ ἐπισήμων προσώπων ἐν οἷς καὶ ὁ ἕλλην πρεσβευτῆς, ψαλέντος τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ ἑλληνιστί, προσεφώνησαν τὴν Α. Μ. πλείστοι ἀντιπρόσωποι τοῦ κλήρου καὶ τῶν κοινωνικῶν ὀργανώσεων, ὡς ἀντιπρόσωπος δὲ τῆς ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βαρσοβίας ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς ἕλλην. ἀρχιμ. κ. Ἰλαρίων Βασδέκας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

[Ἡ «Ἐκκλησία» ἐν τῷ τμήματι τούτῳ ἀναφέρει πάσαν νέαν ἔκδοσιν, ἣς ἀντίτυπον ἀποστέλλεται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν].

Δημητρίου Π. Πασχάλη, Βιζύης Ἰωάσαφ Μαρμαρᾶς (1790—1846). Ἀνατύπωσις ἐκ τῶν «Θρακικῶν». Ἀθήναι, τύποις «Τὰ Χρονικά» 1933.—Πρόκειται περὶ τοῦ ἐξ Ἄνδρου καταγομένου εὐπαιδευτοῦ καὶ φιλοποίμενος ἱεράρχου, ὅστις μετὰ τὴν συνθήκην τῆς Ἀδριανουπόλεως καταφυγὼν εἰς τὴν πατρίδα του ἐγκατεβίωσεν ἐκεῖ μέχρι

<p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ <i>Καθηγητής τῶν Πανεπιστημίου</i></p> <p>ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΕΜΜ. Γ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ <i>Πρωτοπρεσβύτερος</i></p> <p><i>Δε' ὅτι ἀφορᾷ τὴν Σύνταξιν ἀπευθυντίαν: Γραφεῖα «Ἐκκλησίας», Στῶν Φιλοθέης.</i></p>	<p>ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ † ΖΙΧΝΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ <i>Πρόεδρος</i></p> <p>† ΕΔΕΣΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ <i>Ταμίας</i></p> <p>† ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΙΕΖΕΚΙΗΛ <i>Γραμματεὺς</i></p>	<p>ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ</p> <p>*Ἐσωτερικὸν δρχ. 60. *Ἐξωτερ. φρ. 60 Ἀμερικῆς δολλ. 3.</p> <p>Μονῶν καὶ Νῶν ἐπαρχιακῶν Πρωτευουσῶν δρχ. 100</p> <p>Νῶν χωρίων δρχ. 60</p> <p>*Ἱερῶν Ἐσωτερικὸν δρχ. 30</p> <p>Φοιτητῶν καὶ ἱεροποιδαστῶν δρχ. 30</p> <p>Τὰ χρηματικὰ ἱμβήματα διαβιβάζονται: Ταμίαν «Ἐκκλησίας» Σεβ. Μητροπ. Ἐδίσσης κ. Κωνσταντίνου, Γραφεῖα Ἱ. Συνόδου.</p>
---	---	--

τῆς τελευταίας του. Ὁ σοφὸς ἐρευνητὴς τῆς πατρίου του ἱστορίας ἀναφέρει, σὺν ἄλλοις, καὶ τὰ κατὰ τὴν στάσιν τοῦ Ἰωάσαφ ἀπέναντι τοῦ προσώπου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Θεοφίλου Καίτη, ἄξια πολλῆς προσοχῆς.

Βίος καὶ Πολιτεία τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης.—Ἀκολουθία τῆς ἁγίας ἐνδόξου Παρθενομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Κυριακῆς μετὰ βιογραφικοῦ αὐτῆς ὑπομνήματος.—Ἀκολουθία τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοδοσίας τῆς Συρίας καὶ Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης. Καὶ τὰ τρία συνετάχθησαν μὲν ὑπὸ τοῦ ἐν ὁσίοις Νικοδήμου Ἀγιορείτου τοῦ Νάξου, ἐξεδόθησαν δὲ νῦν τὸ πρῶτον ὑπὸ Ἐμμ. Καρλαθίου Ἀρχιμανδρίτου. Ἐν Ἀθήναις 1933.

R. R i c h m o n d R a y m e r, ἐφημερίου τῆς ἐν Ἀθήναις ἀγγλικῆς ἐκκλησίας, Ἡ θερησκευτικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων ἐν Ἀγγλίῳ. Διάλεξις δοθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Ἀγγλο-ἐλληνικοῦ συνδέσμου Ἀθηνῶν. Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ «Ἀστέρου» τῆς Ἀνατολῆς» 1933. Ἀθήναι, Τύπος «Πυρσοῦ», 1933.

F r i t z K u e n k e l, Ἡ ἐργασία στὸ χαρακτῆρα: Ἡ νεώτερη ψυχοθεραπεία στὴν ἐφαρμογὴ τῆς στὴν ἀγωγή, ἀφοπαιδωγῆσι καὶ ψυχικῆ βοήθεια. Δέφτερη ἐπεξεργασία, δέκατη ἐκδοσις. «Πυρσοῦ» Ἀθῆναι.—Ἡ ἔκδοσις αὕτη προέρχεται ἐκ μεταφράσεως τοῦ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἔργου τοῦ Kuenkel, ὅστις, κατὰ τὸν μεταφραστὴν, εἶνε «γιατρός, νεβρολόγος στο Βερολίνο». Διὰ τὴν κακοζηλοτάτην ἐλληνικὴν, εἰς ἣν ἠγωνίσθη νὰ κακοτεχνήσῃ τὴν μετάφρασιν ὁ δρᾶστης αὐτῆς δὲν ἐτόλμησε νὰ ἀναγράψῃ τὸ ὄνομά του. Ἄλλ' ἀπέβη καὶ μάταιος ὅλος οὗτος ὁ κόπος τῶν διακοσίων περίπου σελίδων τῆς μεταφράσεως: διότι ἡ «ἐφτύνη» (=εὐθύνη), ὁ «χαρακτῆρας», ἡ «ἐχτίμηση», ἡ «ὑποτακτικότητα», ὁ «ἀτομικοσκεπτικὸς», ἡ «παρεξήγησις» καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ χειρότερα ἀναγκάζουν τὸν ἀναγνώστην νὰ κλείσῃ τὸ βιβλίον καὶ νὰ στερηθῆ τῆς ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ὠφελείας, ἡ ὁποία φαίνεται νὰ ἦνε πραγματικὴ ἐφ' ὅσον, ὡς λέγει ὁ μεταφραστής, «ἀπὸ το βιβλίον αὐτὸ πούληθῆκαν μέσα σε 13 μῆνες 6.000 ἀντίτυπα καὶ ετοιμάζονται μετάφρασεσι στ' ἀγγλικά καὶ σὶα ολλανδέζικα».

Γ. Δ. Κουτσογιάννη, ἱατροῦ, Ἀβλαβῆ διαφορίδια. Ἐν Βόλφ, ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Σωτ. Ν. Σχοινᾶ. 1932. Συλλογὴ σκέψεων τοῦ εὐσεβοῦς συγγραφέως ἠθικοθεραπευτικοῦ περιεχομένου εἰς κομψὸν τομίδιον, ὅπερ περιέχει ἐν τέλει καὶ «στίχους τινὰς θερησκευτικοῦς» τοῦ αὐτοῦ.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ.

Ι. Μητρόπολις Καρδαμύλων.

Κενωθείσης τῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ ἐν τῇ Κοινοτήτι Σπάρτοῦντος ἱεροῦ ναοῦ Προφήτου Ἡλίου καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ κεκτημένους τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου

5439 περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως μέχρι τέλους Ἰουνίου ἔ. ἔ. ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν τὰς αἰτήσεις αὐτῶν μεθ' ὧν τῶν δικαιολογητικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Ἐν Καρδαμύλοις τῇ 15 Μαΐου 1933. Ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος οἰκονόμος Ἰωάννης Τσαγκαρῆς.

Ι. Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς

Ἡ ἱερὰ Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς συνφά τῷ ἄρθρῳ 81 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5439 περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καλεῖ τοὺς βουλομένους νὰ θέσωσιν ὑποψηφιότητα διὰ τὴν ἀνάδειξιν τακτικοῦ ἐφημερίου εἰς τὰς ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν ἐνοριῶν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας, 1) Βροντισμένης, 2) Γκιρμπιάνης 3) Ρεπετίστης, 4) Κακολάκκου, 5) Μερόπης, 6) Φαραγγίου καὶ 7) Κάτω Λαβδάνης ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία» δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλλωσι τῇ ἱερᾷ μητροπόλει τὰ νόμιμα πιστοποιητικά. Προσπεπιθλοῦμεν δὲ ὅτι τὰ ἀπαιτούμενα γραμματικὰ προσόντα ἐνὸς ἐκάστου τούτων διὰ τὰς ὡς ἄνω θέσεις εἶναι τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον ἡμυγκμασίου ἢ τοῦ καταργηθέντος ἐλληνικοῦ σχολείου (σχολαρχείου) καὶ ὅτι ὁ ἐκλεγσόμενος νομίμως ἐφημέριος ὑποχρεοῦται πρὸ τῆς χειροτονίας του εἰς διετὴ κοίτησιν παρὰ τῷ ἱερατικῷ φροντιστηρίῳ ἢ μονῆς Βελλᾶς δαπάναις τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. Ἐν Δελβινακίῳ τῇ 10 Μαΐου 1933. Ὁ Δρυϊνουπόλεως Βασίλειος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Τοπικὸν συμβούλιον Ο. Δ. Ε. Π. τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἀργολίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὸ ἀκίνητον Ἡμισὴν Ἀνέστημα τῆ Μπουλμέτι τῆς ἰ. μονῆς Ταλαντίου βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 37,38 διακηρύξεως τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο. Δ. Ε. Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Ἀργολίδος καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ναυπλίῳ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 25 Ἰουνίου 1933 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν τυχόν σχεδιογραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑπ. μ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Ἀργολίδος Ἱερόθεος.

Τὸ Τοπικὸν Σύμβούλιον Ο. Δ. Ε. Π. τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ὑδρας καὶ Σπετσῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην δι' ἐσφραγίστων προσφορῶν. 1) Ἡ ἐν Πόρῳ τριώροφος οἰκία κειμένη ἐν τῇ συνοικίᾳ ἁγ. Ἰωάν. Θεολόγου. 2) Ὁ ἐν θέσει Βίγλα περιφερρείας Κοινότητος Πόρου πενκῶν 4 στρεμμάτων καὶ 3) ὁ ἐν θέσει Ἀπάθεια περιφερρείας Κοινότητος Γαλατῶ ἀγρός δύο περίπου στρεμμάτων τῆς ἰ. μονῆς ἁγίας Σύρου κατὰ τοὺς ὄρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 διακηρύξεως τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο. Δ. Ε. Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Ὑδρας καὶ Σπετσῶν καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πόρῳ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 18ην Ἰουνίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν τυχόν σχεδιογραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑπ. μ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ πρόεδρος Ὁ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν Προκόπιος.

Τύποις «Φοίνικος» Σταδίου 44